

KOLÉGIUM KATOLÍCKEJ UNIVERZITY
V RUŽOMBERKU

Výročná správa za rok 2013

*V Ružomberku, február 2014
(neoficiálna správa)*

O Kolégiu KU

Projekt Kolégia Katolíckej univerzity v Ružomberku ponúka ročný formačný program, ktorý je určený predovšetkým študentom univerzity. Prvoradým zámerom projektu je snaha o realizovanie poslania KU formovať myseľ a srdce v atmosfére komunity a za sprevádzania skúsenými odborníkmi. Projekt sa svojím charakterom vracia k počiatočným víziám KU – byť univerzitou, ktorá formuje a pripravuje budúcich kresťanských lídrov – absolventov ako zrelé a zodpovedné osobnosti, ktoré sú schopné múdrosťou a cnostným životom odovzdávať evanjeliové posolstvo pravdy, lásky, solidarity a krásy.

Kolégium KU chce žiť hodnoty univerzity a preto hľadá celú pravdu o svete, o človeku a o Bohu; vytvára priestor pre interdisciplinárne vzdelávanie, profesionálny rast, otvorenú a korektnú diskusiu v ktorej sa môžu spájať viaceré prúdy katolíckeho myslenia so všetkými formami poznania prítomnými v umení, kultúre, politike a vo všetkých vedných disciplínach; rozvíja zmysel pre zodpovednosť, ľudskú solidaritu a záujem o spoločné dobro; učí žiť a pracovať v jednote pre dosiahnutie spoločného cieľa.

Projekt organizačne koordinuje prorektor pre formáciu v spolupráci s povereným riaditeľom – špirituálom kolégia a radou konzultorov, ktorých menuje rektor KU na obdobie troch rokov. Riaditeľ pripravuje návrh celoročného programu kolégia a predkladá ho rade konzultorov na schválenie. Je tiež zodpovedný za samotné realizovanie schváleného programu, pričom oblasť ubytovania a stravovania koordinuje s riaditeľkou UaSZ KU. Rada konzultorov sa vyjadruje k zameraniu a programu kolégia, jej členovia sa stretávajú minimálne dvakrát počas akademického roka.

Členmi kolégia sú študenti a stážisti, ktorí boli vybraní prorektorom KU pre formáciu a riaditeľom kolégia. Pri uskutočňovaní svojho poslania spolupracuje kolégium s UPaC pri KU a inými rovnako zameranými kolégiami na Slovensku a v zahraničí. Program kolégia sa delí na uzavretý (určený výlučne pre členov a stážistov) a na otvorený (prístupný absolventom kolégia, ale aj ostatným študentom KU, zamestnancom a záujemcom rešpektujúcim hodnoty kolégia).

Poslanie Kolégia KU sa dotýka troch rozmerov:

Komunita kolégia by mala byť vytvorená zo študentov všetkých fakúlt, ktorí majú seriózny záujem o formáciu ponúkanú kolégiom a sú ochotní žiť podľa jeho pravidiel počas celého roka.

Snaha o súkromný duchovný život, participácia na spoločných pravidelných aktivitách kolégia, dobrovoľné angažovanie sa v prospech slabých a opustených

Kolégium sa snaží o intelektuálny rozvoj, a preto ponúka kurzy a kolokviá zamerané na kresťanskú filozofiu, históriu, kultúru, umenie, politiku a zdokonaľovanie jazykových a mediálnych znalostí

Vedenie a členovia

Poverený riaditeľ a špirituál: František Koval' SJ

Rada konzultorov Kolégia KU: Rastislav Adamko, Eduard Bublinc, Peter Olekšák, Peter Olexák, Anton Tyrol, Jozef Žvanda

Študenti v akademickom roku 2012/2013: Juraj Duda, Nikolaj Duda, Anna Ragančíková, Zuzana Tomášová, Monika Liptáková, Miroslava Gadušová, Andrea Zemančíková, Marek Kasčák, Patrik Mitura

Študenti v akademickom roku 2013/2014: Mária Pisarčíková, Ludmila Milčaková, Annamária Verešová, Alžbeta Zorvanová, Zuzana Trzcionková, Elena Schwirianová, Peter Šidlovský, Lukáš Hovančík, Lukáš Macák, Dominik Hewlett

Kontakty

Kolégium Katolíckej univerzity v Ružomberku
Námestie A. Hlinku 65
034 01 Ružomberok

František Koval' SJ, riaditeľ Kolégia KU
Tel.: 0918 337 409
e-mail: frantisek.koval@ku.sk

Formácia v roku 2013

Letný semester 2012/2013

5. február 2013: Milan Lach: Ako sa modlia východní kresťania v pôstnej dobe?

12. február 2013 (Filozofická fakulta KU o 10.00 hod.): Ján Baránek: Etika a prieskumy verejnej mienky, manipulácia verejnej mienky

12. február 2013: Elena Sláviková-Rabarová: Filmová poéma „Prívet ponad tisícročie“ film o Konštantínovom Proglase v oživenom obraze

19. február 2013: Marián Bublinc: Odraz vzťahov Najsvätejšej Trojice v živote rodiny

26. február 2013: Mária Spoločníková: Corpus Christi

5. marec 2013: Marián Mráz: Výber životného partnera a modality spolužitia v pohľade antropologických vied

12. marec 2013: Eva Žilineková: Kultúra, kultúrnosť a kultivovanosť. Komunikácia verbálnym a neverbálnym prejavom

19. marec 2013: Juraj Pigula: Antropologická otázka v Confessiones sv. Augustína

9. apríl 2013: Juraj Jurica: Spravodlivosť a právo

16. apríl 2013: Anton Tyrol: Sväté písma hebrejského ľudu a kresťanská Biblia

23. apríl 2013: Juraj Feník: „Som zahrnutý darmi...“ (Fil 4:18): Financie v listoch apoštola Pavla

Formácia v roku 2013

Zimný semester 2013/2014

1.október 2013: Ján Dolný: Téma vzťahu viery a rozumu v živote a diele bl. J. H. kardinála Newmana

8.október 2013: Milan Stanislav Ďurica: Politická kontinuita alebo zlom? Andrej Hlinka a Jozef Tiso.

15.október 2013: Peter Olexák: Rímska inkvizícia a Židia v období zdisciplinovania

22.október 2013: Milan Fula: Uniduálna antropológia ako teoretické východisko pre valorizáciu ženy a rodiny

5. november 2013: Helena Hrehová: „Poznanie, cieľ a zmysel v štruktúre morálneho života“

12.november 2013: Jan Koblížek: O principech politickej moci u Františka Suáreze

19.november 2013: Josef Čunek SJ: Teilhard de Chardin, svědek přátelství člověka s Bohem a svědek lásky plného manželství vědy a víry

26.november 2013: Sr. Ivica Kúšiková SSpS: Duchovné prvky v dokumentárnom filme Súď ma a skúšaj

3.december 2013: Ľuboš Rojka, SJ: Prečo Pán Boh stvoril svet tak zle? Interdisciplinárny Filozoficko-psychologický pohľad

10.december 2013: Marián Tkáč: „Tajomný fenomén peňazí v ľudskej spoločnosti“

17.december 2013: Pavol Gábor, SJ: „Sme vo vesmíre sami?“ Astrofyzika hľadá odpoveď na odvekú otázku

Hudobný program počas prednášok

Vystupujú: poslucháči a pedagógovia Katedry hudby Pedagogickej fakulty KU v Ružomberku

Letný semester 2012/2013

5. február 2013

P. I. Čajkovský: V ruskom kostole

Anajda Novikas – klavír

Anonym: Pod tvoju milosť

Komorný spevácky zbor

12. február 2013

Antonín Dvořák: Biblické piesne č.2, č.3, Biclické piesne č.4, č.10

Andrej Môcik – spev

Stefka Palovičová – klavírny sprievod

19. február 2013

František Benda: Sonáta e mol, op.5, Adagio, Allegro, Allegro

Veronika Súkeníková – flauta

Stefka Palovičová – klavírny sprievod

26. február 2013

Johann Sebastian Bach: Ária „Bist du bei mir“

Giacomo Puccini: „O mio babbino caro“ ária z opery Gianni Schicchi

Lubomíra Dutková – spev

Stefka Palovičová – klavírny sprievod

5. marec 2013

Johann Sebastian Bach: Ich ruf zu dir Her Jesu Christ BWV 639

Johann Sebastian Bach: Herzlich tut mir verlangen BWV 727

Ján Gabčo – organ

12. marec 2013

Antonín Dvořák: Romantické kusy č.1, Romantické kusy č.3

Blanka Pavlovičová – husle

Stefka Palovičová – klavírny sprievod

19. marec 2013

J. S. Bach - chorál zo zbierky Orgelbuchlein

J. S. Bach - chorál zo zbierky Orgelbuchlein

Jana Skladaná - organ

9. apríl 2013

Sergej Rachmaninov: Elégia

Sergej Rachmaninov: Prelúdium cis mol

Alžbeta Sameliaková – klavír

16. apríl 2013

Johann Ernst: Prinz von Sachsen-Weimar

Marcel Kapala, Matej Bartoš – organ

23. apríl 2013

Ludvig van Beethoven: Patetická sonáta op.13, 2. časť: Adagio cantabile

Gabriel Fauré: Nocturno

Zoltán Benko – klavír

Zimný semester 2013/2014

1. október 2013

J. S. Bach, 5. suita, prelúdium

Sarabanda, Gigue.

Mgr. art. Ivan Palovič, ArtD. – viola

8.október 2013

Jacques Christophe Naudo: Contredance en Rondeau I, II.

Georg Friedrich Händel : Sonáta č. 1

zobcové flauty - Marta Mažariová a Veronika Súkeníková

22. október 2013

Antonio Vivaldi: Dvojkoncert pre husle, A-mol, 1. a 2. časť

Mgr. Zuzana Ondrejková, Bc. Tomáš Uličný

5.november 2013

Friedrich Händel: Sonáta č. 1. Časť - Allegro,

duo zobcových flaut: Marta Mažariová a Veronika Súkeníková

12. november 2013

Joseph Haydn: Sonatina, Anonym: Polonaise

duo zobcových flaut - Marta Mažariová a Veronika Súkeníková

3. december 2013

Friedrich Händel: Sonáta č. 1. Časť - Largo,

duo zobcových flaut - Marta Mažariová a Veronika Súkeníková

10. december 2013

Roman Statkowski: Prelúdium C dur,

Michal Kentoš

17. december 2013

D Scarlatti: Sonáta h-mol, S Rachmaninov: Etuda opus 33, č. 4,

Anaida Novikas

Kolokviá

Novinkou v rámci programu intelektuálnej formácie sú pravidelné štvrtkové kolokviá so študentmi KKV, ktoré prebiehali počas celého zimného semestra 2013/2014. Štruktúra kolokvia pozostáva z úvodnej modlitby, krátkeho úvodu do témy, prednesení dvoch esejí na základe prečítaného sylabu a diskusie. Program kolokvií bol nasledovný:

<i>Dátum (2013)</i>	<i>Téma</i>	<i>Povinné čítanie</i>
3.10.	Úvod do Kolégia Stať sa lídrom	Alexandre Havarad: <i>Zodpovedné líderstvo</i>
10.10.	Kresťan v súčasnej dobe a súčasnej Cirkvi	Joseph Ratzinger – Benedikt XVI.: <i>Svetlo sveta. Kapitola Diktatúra relativizmu</i> Joseph Ratzinger – Benedikt XVI.: <i>Úvod do kresťanstva. Kapitola Viera v Boha dnes</i>
17.10.	Boh je láska. Kresťanstvo ako náboženstvo lásky	Benedik XVI.: <i>Deus Caritas est</i>
24.10.	Viera: Slovensko –Európa – svet	Joseph Ratzinger: <i>Európa. Jej základy v súčasnosti a v budúcnosti. SSV, Trnava, 2005, s. 9-48.</i>
7.11.	Rodina a manželstvo	Gratissimam Sane Familiaris Consortio Michal Mikula: <i>Rodina ako ochrana pred totalizmom, Impulz 2/2007</i>
14.11.	Potraty	Patrik Daniška: <i>Potrat je zabitie človeka, Impulz 1/2007</i> Radoslav Procházka: <i>O myšiach a ľuďoch, Impulz 2/2008</i>
21.11.	Homosexualita	Vladimír Palko: <i>Homosexuálna kauza v zápase o kultúru a slobodu, Impulz 1/2005</i> Juraj Šúst: <i>Homosexuálne manželstvo a hranice liberalizmu, Impulz 2/2011</i>
5.12.	Moje poslanie v Cirkvi	O misiách
12.2.	„Súd ma a skúšaj“	Premietanie dokumentárneho filmu o likvidácii ženských reholí a kláštorov.

Spolupráca Kolégia KU s médiami

Kolégium KU o svojej činnosti pravidelne informuje prostredníctvom webovej stránky Katolíckej univerzity v Ružomberku (www.ku.sk) a prostredníctvom svojej vlastnej webovej stránky (kolegium.ku.sk). Pozvánky na podujatia, správy alebo iné texty sa taktiež dostávajú do univerzitného štvrťročníka Kuriér.

Študenti žurnalistiky mapujú činnosť Kolégia a svoje príspevky zverejňujú na stránke media.ku.sk, väčšinou sú to písané texty, ale často aj televízne a rozhlasové reportáže.

Kolégium KU intenzívne spolupracuje s Tlačovou kanceláriou Konferencie biskupov Slovenska (TKKBS). V roku 2013 sa objavilo tiež na Rádiu Lumen a Rádiu Regina.

Ostatné správy

Novým biskupom sa stal priateľ Katolíckej univerzity Milan Lach

Svätý Otec František vymenoval v piatok 19. apríla 2013 nového pomocného biskupa pre Prešovskú gréckokatolícku eparchiu. Stal sa ním 39-ročný jezuita Milan Lach, ktorý pôsobil ako prodekan pre zahraničné vzťahy a rozvoj na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity v Bratislave.

Biskup Milan Lach, SJ je spojený aj s Katolíckou univerzitou v Ružomberku (KU) ako člen redakčnej rady recenzovaného časopisu *Verba Theologica*, ktorý vydáva Teologická fakulta KU od roku 2002. Navyše v utorok 5. februára 2013 prednášal na Kolégiu KU v rámci programu intelektuálnej formácie na tému *Ako sa modlia východní kresťania v pôstnej dobe?* Sám má s kolégiom a formáciou bohaté skúsenosti, keďže bol výpomocným špirituálom Pápežského kolégia a s mladými ľuďmi pracoval ako duchovný asistent Federácie skautov Európy v Ríme. V minulosti tiež prednášal východnú spirituálnu teológiu na Teologickej fakulte KU.

Zomrel člen rady konzultorov Peter Bujko SJ

Vo veku nedožitých 45 rokov zomrel páter Peter Bujko SJ, provinciál Spoločnosti Ježišovej a člen rady konzultorov Kolégia KU. Katolícka univerzita v Ružomberku a jej rektor prof. Tadeusz Zasepa ďakujú za pomoc a spoluprácu, ktorú otec Peter našej univerzite poskytoval a vyjadrujú vieru, že jeho duša už spočíva v Božej sláve.

Peter Bujko sa ako jezuita pričínil o to, že v Ružomberku vzniklo Kolégium Katolíckej univerzity v Ružomberku ako vzdelávací program pre duchovnú a intelektuálnu formáciu svojich študentov, ktorý taktiež vedie jezuita František Koval' SJ. Patril spolu s ďalšími odborníkmi do Rady konzultorov, ktorá slúži ako poradný orgán pre aktivity a výzvy Kolégia.

Čo pre mňa líderstvo znamená?

Annamária Verešová

Líderstvo sa nedá študovať a ani naučiť. Človek to musí mať v sebe. Určite sa dá niečo naučiť ale bez toho, aby to mal človek v sebe alebo aspoň malú časť niečoho, čo líderstvo potrebuje a malo by obsahovať, tak bez toho sa lídrom určite stať nedá. Tieto vety bola moja prvá myšlienka, keď som bola mladšia. Teraz som staršia a s odstupom času si uvedomujem, že sám život ma učil, čo to líderstvo znamená.

Veľa ľudí sa lídrom stať bojí, ako sprvoti napríklad ja. Keď som mala 16 rokov a ani som netušila, že nejaké líderstvo existuje, sama som sa musela stať lídrom. Lídrom nášho zboru v Kremnici. Aj keď to veľa ľudí nepovažuje za líderstvo, pre mňa to líderstvo bolo a aj je. Musela som sa starať o celé vedenie zboru, dirigovať, hrať na klavíri, spievať, učiť spievať ale hlavne dať do kopy všetkých a všetko. Zbor som nedostala v dobrom stave, preto som musela robiť všetko, aby som ho aspoň v trocha lepšom stave odovzdala mladšej generácii. Pre mňa postaviť náš zbor na nohy bola najväčšia skúška, ktorú som ako dobrý líder chcela zvládnuť. Veľa som sa pri tom naučila, a veľa aj vyskúšala. Bola som jedna s tých, čo sa bála zdvihnúť telefón a zavolať niekomu. Alebo niekoho sa niečo opýtať, keď som niečomu nerozumela bolo to pre mňa ako za trest. A predsa som to zvládla a som tu. Vtedy som sa naučila, že líderstvo sa nedá vyčítať iba z kníh, ale že človek, ktorý si to vyskúša a zažije na vlastnej koži si to vlastne zamiluje. Aspoň u mňa to tak je. Sto ľudí, sto chutí. Niežeby som sa teraz cítila ako veľký líder, ale u nás ma už za lídra pokladajú a preto sa snažím byť, čo najlepším lídrom. Ale aj keď som raz hore a raz dole pre mňa už nie je nemožné niečo nezvládnuť, lebo pri mne stojí Boh, ktorý stál pri mne aj na začiatku a vďaka nemu som mohla prekonať všetky prekážky, ktoré sa mi postavili do cesty. S Jeho pomocou som nemusela tieto prekážky iba obchádzať, ale zvládla som ich preskočiť. Aj keď to bola neraz ťažšia cesta. Bez jeho pomoci by som určite nezvládla toľko vecí, čo doteraz.

Líderstvo pre mňa znamená službu spoločstvu. Je to schopnosť vedenia a pritiažnutia druhých na základe mojich cieľov k niečomu dobrému za pomoci Boha. Veď sám Boh je našim Lídrom. On nám ukazuje ako byť správnym a dobrým lídrom. Ako sa správať k sebe samému a druhým. Že samotný líder bez ostatných ľudí nie je vôbec líder. Ukazuje nám to, že aj keď sme lídrom nie sme diktátorom. Sme predovšetkým priateľom, ktorý má pomáhať ostatným a hlavne, keď ste lídrom, neznamená to, že ste na všetko sami a že všetko sami zvládnete. Máte okolo seba priateľov, ktorí rešpektujú to, že ste lídrom a chcú Vám pomôcť. Aj keď sa určite nájdú v skupinách ľudia, ktorí Vám budú hádzať polienka možno až polená pod nohy, vždy bude stáť pri Vás najväčší priateľ- Boh. Koľkokrát sme Jemu my, ľudia, hodili polená pod nohy? Nikdy sa nevzdal a dokonca nám poslal syna Ježiša Krista, ktorý nás ľudí vykúpil.

Čo pre mňa teda líderstvo znamená? Je to pre mňa cesta, ktorú som už dávnejšie dostala a chcela ňou ísť. Je to pre mňa služba, ktorá znamená vytvorenie priestoru na realizáciu ľudí mne zverených a zároveň aj moju vlastnú sebarealizáciu tj. vedenie a pritiažnutie druhých na základe mojich cieľov, ktoré som si vytýčila. Aj keď niekedy moje ciele nie sú správne, mám okolo seba ľudí a priateľov, ktorí ma na to upozornia a ja ako správny líder si musím uvedomovať, že nie som tu pre seba ale pre druhých a musím ich rešpektovať ako oni rešpektujú mňa ako lídra. Je to vedenie určitej skupiny ľudí za pomoci Boha, ktorý mi pomáha, aj keď sa mi to niekedy nezdá, vždy stojí pri mne.

Kolégium pomáhalo v Žakovciach

Dominik Hewlett

Už pri dohadovaní našej cesty, pár týždňov pred ňou, som mal celkom obyčajný pocit eufórie a vzrušenia. Veď som o tom mieste počul už tak dávno a tak zaujímavé veci a názory, že som si spätne žiadnu inú reakciu nepripúšťal. Vrchol nadšenia som dosiahol pri automatickej rovnici mena Marián Kuffa = Žakovce. No pri analyzovaní zážitkov, ktoré som prežil a javov, nad ktorými som sa pokúšal zamýšľať, prichádzam dnes na to, že ten pomyselný vrchol neprišiel. V skutočnosti sa naň len z diaľky snažím dovidieť a obdivovať ho. Aj toto sa vám môže prihodiť po návšteve Žakoviec.

Odchádzali sme v piatok poobede spreď jezuitského kláštora, kde nás vyzdvihol otec František. Entuziazmus sa vo mne znovu naplno preukázal a tak som sa vyzbrojil starými šuštiakmi a robotníckymi bagandžami (ktoré som mimochodom používal na „nosenie v novom“), veď tam budeme určite aj pomáhať! Cesta bola príjemná, na „blízky východ“ som išiel autom po prvý raz, nuž vychutnával som si prírodu a kde tu sme prehodili nejaké to slovo. Do cieľa sme prišli už za tmy, nasledovalo, štandardne, ubytovanie, oboznámenie sa s najbližším okolím a večera. A pri nej to začalo nadobúdať svoj zmysel. Okrem výstižného hesla pri výdajnom okienku jedla, slov pápeža Františka o tom, ako si máme vážiť každé jedlo, pretože opačným správaním ukracujeme o tento (Boží) dar hladných a chorých, sme sa zoznámili s prvým „klientom“ centra. Vlado, bývalý pracovník na vysokom poste v komerčnej banke i poisťovni, sa prišiel po celodennej dlhšej šichte navečerať. Ani neviem ako rýchlo ubehli úvodné dialógy, no jeho príbeh nás prikoval k stoličkám na ďalších niekoľko desiatok minút. Príbeh o bežnom živote, šťastí, pýche a vzostupe, ale i následnom páde, odcudzení, klamstve a nešťastí, po ktorom sa snaží zrevidovať svoj život, nájsť jeho zmysel a znovu mu začať načúvať a veriť. A snaží sa o to skrz prácu, modlitbu a sebareflexiu. Miesto, ktoré mu to umožnilo, bolo práve to, kde sme sa aktuálne nachádzali.

Z tohto chlapa, ošľahaného mnohými životnými skúsenosťami zo všetkých strán, nevychádzal prebytočný sentiment, ktorý by (aspoň u mňa) zaiste vzbudil prehnanú emočnú reakciu, ani chlad, ktorý by slúžil ako zásterka. Rozprával uvoľnene, nenútene, otvorene. A popri jeho príbehu ma „dostal“ aj tento spôsob. Spôsob, ktorý by bol očakávaný ako štandard v komunikácii a živote nás „normálnych“. Bol to dostatočný šok, pretože som očakával údiv, no nie takého rázu, formy a precítienia. Už vtedy som sa začal vzdávať (od spomínaného) vrcholu. Večer sme ešte stihli ruženec v kaplnke centra, kde sme mali po prvý krát možnosť vcítiť sa do spoločenstva klientov, zamestnancov i dobrovoľníkov. „Tak sa teda veľmi dobre začal náš ‚výletik,‘“, povedali sme si pred spaním a miestami sa vracali k Vladovi, popri povrchných srandičkách a únave, ktorá nás zmohla.

Na druhý deň sme sa s Vladom po raňajkách dohodli na rozdelení práce. Dievčatá obletovali a čistili koníky, my chalani sme išli, ako ináč, ku lopatám. Práca, akú robil každý z nás v živote veľa krát, nič viac, nič menej. Partia chlapov bola vo

svojej práci zohraná, no aj tak sme im neboli ukradnutí a mne osobne to nedalo, tak som nadviazal konverzáciu. Čo som nečakal, scenár podobný piatkovému večeru, a to priamo pri práci. Vedel som, že to tak má byť, vedel som, že práca je prostriedok a pomôcka, cez ktorú sa to bahno (možnože z každého z nás) postupne vyplavuje preč! No aj napriek tomu som v nemom úžase stál a načúval im. Pretože to nebol film, ale skutočnosť, a tí chlapi neboli herci. Čo vlastne si máme z ich príbehov vziať? Určite nič hneď, málokedy sa stane, že zmena príde zlomom, skokom, naraz. Ale priamosť, ktorú nám predkladali na každom kroku, hovorila za všetko. Skrz vieru prichádzal po maličkých krôčikoch aj postup a zmysel života, zarastený a ukrytý v každom jednom príbehu, sa postupne dostával na povrch.

Ako ubiehal čas, prišlo poobedie a potreba každej schopnej ruky pri betónovaní. Za krátky čas sme sa v špecifickom systéme zorientovali a všetci spolu sme sledovali konkrétny cieľ. Temperament a originalita každého jedného, či už chlapca, alebo „starého chlapa“, dodávala atmosfére na jednej strane silné napätie, no na strane druhej nám umožňovala začleniť sa a prirodzene napätie ventilovať. Sám som sa o tom presvedčil, že si nemôžem dovoliť súdiť obsah podľa obalu. Nie, nie sú to alkoholicy, feťáci, či pochybné indivíduá. Sú to jednoducho „my“, sú to ľudia. Slnko pomaly zachádzalo a spolu s obavami z dokončenia a únavou sa v kolektíve stupňovala aj nervozita. Až prišiel muž, ktorého sme očakávali od posledného večera. Muž, ktorý stojí za týmto veľkolepým projektom. Muž, ktorý rozžiaril nielen celý areál, ale aj tváre a „chtíč“ nás ustatých „robošov“. Aha, to je Maroš Kuffa? Musím ho osloviť, veď je to neskutočná osobnosť – myslím si. No ostal som v nemej neistote, keď ma odbil. Ponáhľal sa. A vtedy som si uvedomil, že nie je to tá moja celebrita z pódii, či klubov vo svetlách reflektorov, ale osobnosť každodenného života. Pýtam sa kolegov, či je to naozaj on, veď takého ho z počúvania nepoznám. Odpoveď znie: „To preto, že ho berieš ako človeka, ale pre nás je to otec.“ Na úvahy, rady a rozhovory nebol čas, betónovanie sme museli chtiac-nehciac dokončiť a navyše, istotne prežíval osobnú tragédiu z nadržana. Myšlienky, ktoré mi vtedy prebiehali hlavou, úplne zahnali únavu a bolesť a odštartovali skryté zásoby energie. Áno, samozrejme, že tomuto spoločenstvu pomôže každá schopná ruka, no tí ľudia sú tu predsa pre každého jedného z nás! Chaos, do ktorého som sa vtedy dostal, sa ma pustil až po niekoľkých dňoch. Úspešne sme splnili úkol, navečerali sa a boli sme pozvaní na hudobný nácvik miestneho spevokolu do kaplnky. Môj obdiv som korigoval všímaním si občasných prchkých reakcií, no povedzme si, kto dokáže bez problémov nacvičovať gospelové piesne po celodennej šichte tak, ako to praktizujú miestni zo spoločenstva pravidelne každý týždeň? Už len tá ochota preukázať svoj talent, alebo len chuť, stojí za uznanie. A vlastne pre nich je to možno úplne bežné, znovu to tak „prežívame“ len my.

Únava nás aj tak dobehla a v nedeľu ráno sme skoro nestihli na omšu v kaplnke. Mal ju otec Marián, ktorý krstil vnuka svojho brata, takže sme nečakali koniec za hodinu. Ale to, čo som s nadšením niekedy dávno sledoval na youtube, som mohol osobne zažiť priamo naživo: omša trvala dve hodiny. Marián a jedna kázeň? Kdeže, tých kázni mal v to doobedie asi päť. Hltal som obsah, ktorý ponúkal

skrz svoje myšlienky, i formu, do ktorej ich podával, a zhltoľ by som aj jeho celého... ☺ Mrzí ma len, že som s ním nemal možnosť prehodiť zopár slov a podať mu ruku, aj keď naším dievčatám sa to podarilo, tak sme mu len zakývali na rozlúčku, keď sa (ako zvyčajne) „išiel stratiť“ preč, do prírody, len so svojím psom. Presne tak, ako to rád robím ja. Čo vlastne máme spoločné? Toľko otázok a odpovede neprichádzajú. Točí sa mi hlava, žiaľ, musíme odísť. Do „bežného života“, kam sa mi vracalo ťažko. Nebol to len únik? Oddych? Výlet?

Dnes hovorím, že nie, aj keď to tak bolo, no nie v podstate. Myslím, že u väčšiny z nás neprišla nejaká uváženejšia reakcia bezprostredne po návšteve Inštitútu Krista Veľkňaza v Žakovciach. Priamo tam sme boli bezprostrednými poslucháčmi, aktérmi, klientmi, kamarátmi i blízkymi, spolutvorcami spoločenstva, no očakávaný „boom“ prišiel až neskôr a bude prichádzať vždy, keď sa tam vrátíme vo svojom vnútri, v spomienkach, cez zážitky. Pred sebou sa nám teraz naskytá cesta uvažovania. Nad príbehmi, skúsenosťou nás, i ľudí z centra, nad nami samotnými a našimi cestami. Za všetkými tými príbehmi sa skrýva jeden ozajstný a neuveriteľný. Je to „Príbeh“, o ktorom nestačí počuť, ktorý treba zažiť a do ktorého sa budem rád vracáť ako jeho spolutvorca. Na záver dve rýchle rovnice: Marián Kuffa = Líder a Žakovce = nezastupiteľný Fenomén. A pár slov k bagandžiam: už ich asi nespojzdním pre „komerčné využitie“, do školy, či na párty. Pretože už nebudú nikdy ako predtým. Majú v sebe totižto odtlačok – odtlačok Žakoviec, a ten sa nedá ani umyť a nemôže ani zaniknúť...